

Esborrany del nou Decret de direccions

Aspectes més negatius de l'esborrany de Decret de direccions

ASPEPC·SPS ha tingut accés, a través de la premsa, a l'esborrany del proper Decret DE LA DIRECCIÓ DELS CENTRES EDUCATIUS PÚBLICS I DEL PERSONAL DIRECTIU PROFESSIONAL DOCENT.

Aquest decret continua amb l'agressió a les condicions laborals, professionals i acadèmiques del professorat de secundària, en l'estela de la LEC i del lamentable decret d'autonomia de centres.

A l'empara de la LEC i de la lectura esbiaixada que fa el Departament d'Educació d'allò que disposa el "Estatuto básico del empleado público" (EBEP) sobre la nova figura del personal directiu, es pretenen bàsicament dues coses:

- Donar carta de naturalesa legal a un "model" de gestió que, en la seva discrecionalitat, permet tota mena d'arbitrarietats. Recordem que el Decret d'Autonomia de Centres derogarà l'actual Reglament Orgànic de Centres, únic marc de referència legal de les decisions dels directors/es.
- Desempallegar-se del control de la gestió dels centres, carregant-li el mort a les direccions, a canvi d'una sèrie de prebendes i facultats pràcticament feudals. El decret rebaixa el càrrec de director/a al d'un simple capatàs, recuperant per a ell fins i tot atribucions que no tenien des dels temps de la dictadura.

El Departament d'Educació d'un govern "progressista" no ha gosat crear un cos de directors. Prefereix aprofitar l'actual sistema de selecció de director/a -implantat des de la promulgació de la LOCE- per tal de seguir col·locant persones adeptes sense comptar amb l'opinió dels claustres.

Això és el que hi ha sota la seva retòrica "modernitzadora": direccions submises que, a canvi d'assumir la responsabilitat de la gestió dels centres sense el suport de l'Administració, podran, de portes endins, fer i desfer a plaer.

Destaquem a continuació algunes de les mesures, al nostre entendre inacceptables, amb les quals es pretén garantir el "reforçament" del paper de les direccions:

1. Potestat sancionadora de les direccions.

D'acord amb el que estableixen el Decret d'Autonomia de Centres i el Decret de Direccions, els/les directors/es tindran a partir d'ara la potestat de sancionar les faltes lleus del professorat, així com de proposar l'obertura d'expedients per faltes greus:

Article 12. Altres atribucions en matèria de personal

1. Com a cap immediat del personal del centre, correspon a la direcció la potestat disciplinària en relació amb les faltes lleus del personal funcionari i laboral, docent i d'administració, que presti serveis al centre.

2. Les faltes a què fa referència l'apartat anterior se sancionen d'acord amb la normativa disciplinària vigent, seguint el procediment sumari, que el Departament adaptarà a les característiques específiques dels centres educatius, en el qual s'haurà de comptar en tot cas amb audiència de l'interessat. Les resolucions sancionadores que s'emetin s'han de comunicar als serveis territorials corresponents. Contra les resolucions de la direcció del centre es pot interposar recurs d'alçada o reclamació prèvia a la via judicial laboral(...)"

3. Correspon a la direcció del centre formular la proposta d'incoació d'expedient disciplinari per faltes greus o molt greus del personal del centre presumptament comeses en relació amb els seus deures i obligacions, així com la proposta d'incoació d'expedients contradictoris i no disciplinaris a què fa referència l'article 10.1, incisos f) i g). Sense perjudici que, en el seu cas, l'òrgan competent pugui adoptar **mesures cautelars** d'acord amb el règim disciplinari, correspon a la direcció del centre l'adopció de mesures organitzatives provisionals, mentre es tramitin els expedients, quan sigui imprescindible per garantir la prestació adequada del servei educatiu. Aquestes mesures **poden suposar la reassignació de tasques docents de la persona afectada**. En aquests casos, se li hauran d'assignar tasques complementàries concordants amb el seu cos i titulació, en la part de l'horari afectat per les mesures organitzatives provisionals.

2. Consideració d'autoritat pública.

En d'altres indrets de l'Estat es reconeix i es regula que tot el professorat ha de ser considerat autoritat pública. A Catalunya, en el cas que una agressió a un docent arribi als tribunals, superant els obstacles que la mateixa Administració hi sol posar (pressió al professorat perquè no denunciï, mediacions i altres ximpleries), aquesta consideració seguirà depenent de dos factors: que la fiscalia apliqui una instrucció donada ja fa un temps en aquest sentit (l'agressió a un docent constitueix un atemptat a l'autoritat i, per tant, és un delicte, no pas una mera falta) i que el jutge ho vegi adequat.

I seguirà així perquè la **LEC només atorga la consideració d'autoritat pública al director/a i la inspecció**, com recull el decret:

Article 4. Consideració d'autoritat pública

1. La direcció, en l'exercici de les seves funcions, té la consideració d'autoritat pública i gaudeix de presumpció de veracitat en els seus informes i d'ajustament a la norma en les seves actuacions, llevat que es provi el contrari (...).

3. Els inspectors d'educació, que en l'exercici de les seves funcions i atribucions també tenen la consideració d'autoritat pública, han d'adequar la seva actuació al règim d'autonomia dels centres i a l'assignació de responsabilitats a la direcció, sens perjudici de les actuacions de caràcter general que els corresponen.

És a dir: només es protegeix de les freqüents agressions que pateix el professorat als directors. Hom podrà seguir atonyinant professors i professores pel mateix preu.

Però hi ha un altre aspecte directament pensat per sotmetre el professorat: la consideració d'autoritat pública comporta la "presumpció de veracitat en els seus informes i d'ajustament a la norma en les seves actuacions". Amb el nou model disciplinari que atorga als directors la capacitat de sanció esmentada anteriorment, el professorat es trobarà en una clara situació d'indefensió davant les decisions de les direccions i la inspecció. La presumpció de veracitat de la direcció i de la inspecció en sancionar les preteses faltes del professorat blinden aquestes sancions: el professorat és culpable d'entrada, després ja veurem.

Suposem que un director/a decideix que som mereixedors d'una sanció. Si és per falta lleu la imposarà, i serà feina del professor/a demostrar que no n'és responsable. Si és per falta greu o molt greu, sol·licitarà la incoació del corresponent expedient -incloent-hi mesures cautelars, com preveu aquest decret i el d'Autonomia de Centres- amb el pes que atorga l'esmentada consideració d'autoritat pública.

L'enduriment fins a l'arbitrarietat del règim disciplinari al qual estem sotmesos contrasta amb la impossibilitat regulada pel Decret d'Autonomia d'expulsar un alumne sense el consentiment de la família. Mà dura amb el professorat, impunitat per l'alumnat.

Posem per cas que un professor planteja una queixa sobre l'inadmissible comportament d'un d'aquests nombrosos alumnes brètols que tenim "aparcats" als centres, cosa que aquest nega. Si aquest fet es **dóna** en un dels molts centres on la paraula de l'alumne es considera si més no al mateix nivell que la del professorat, la resolució del cas passa per la decisió de la direcció, que té presumpció de veracitat. Molts professors i professores, si no tots, sabem com acabarà un cas així.

3. Projecte educatiu i de direcció.

ASPEPC·SPS ja ha denunciat reiteradament el deliri que suposa que cada centre tingui un projecte amb currículum propi. Però encara és més greu que el professorat, al qual s'exigirà que obeeixi, per estúpides que puguin ser, les directius del projecte - d'obligat compliment, no ho oblidem- no tingui res a dir en la seva redacció.

El projecte educatiu serà "format" per la direcció (art.6) i el projecte de direcció en serà la "concreció". L'esborrany de Decret d'Autonomia de Centres ja exclou el claustre de professors i professores de la redacció del projecte. Ara, a més, se li nega la simple possibilitat no ja de rebutjar-lo, sinó fins i tot de donar la seva opinió al respecte. Per quina raó es manté la figura del claustre? Si queda reduït a una simple reunió de protocol que es convoca amb certa regularitat per dir sí - o sí "bwana", més exactament- demanariem que es dispensi el professorat de perdre el temps i s'elimini l'obligació d'assistir-hi.

4. Avaluació de la tasca docent per part de la direcció.

Però hi ha més. Per tal de garantir que s'assoleixen els objectius del projecte, la direcció té, entre d'altres funcions, la de *"participar en l'avaluació de l'exercici de les funcions del personal docent i de l'altre personal destinat al centre. Aquesta funció comporta l'atribució a la direcció de la facultat d'observació de la pràctica docent a l'aula i de l'actuació dels òrgans col·lectius de coordinació docent de què s'hagi dotat el centre, així com la facultat de requerir del professorat sotmès a avaluació la documentació pedagògica i acadèmica que consideri necessària per deduir-ne les valoracions corresponents."*(Art.6g)

Més clar: La direcció podrà entrar a observar com fem la classe. Tindrà gràcia veure com avaluen per exemple una classe de matemàtiques, grec o filosofia alguns directors. Ara bé, entraran a donar suport a un professor o professora que es trobi en alguna de les situacions que tots coneixem?

I no es cap broma: cal recordar que l'avaluació de la tasca docent estarà vinculada a l'avaluació del projecte educatiu del centre. Qui segueixi suspenent "massa" o es negui a aplicar la darrera genialitat pedagògica de moda ja sap a què s'exposa: a veure compromesa la possibilitat de millorar el seus ingressos -l'avaluació de la tasca docent incideix en la consecució dels nous "graus docents" que substitueixen el estadis de promoció (sexennis)- o la possibilitat d'obtenir mèrits per a canviar de destinació, per exemple.

El decret disposa com es premiarà amb complements econòmics i mèrits de cara a concursos la "funció directiva". Al mateix temps, disposa el mecanisme pel qual es castigarà la "funció docent" que no sigui "satisfactòria". Potser per separar-les totes dues nítidament és que ara ja estarà regulat que no cal que els directors/es facin classe:

"Article 30 Reconeixement de l'exercici de la direcció

5. Amb l'objectiu d'estimular l'exercici de la direcció i augmentar-ne l'eficiència, en els supòsits i amb els criteris establerts pel Departament d'Educació, la direcció d'un centre pot quedar exempta de l'obligació d'impartir docència directa."

5. Designació dels càrrecs de coordinació.

El Decret d'Autonomia de Centres derogarà el Reglament Orgànic de Centres que actualment estipula el nombre de càrrecs de coordinació i departaments que ha de tenir un centre. Segons la nova normativa, el nombre mínim de departaments deixa de dependre de la grandària del centre i passa de quatre a només dos (sense que s'especifiqui que hagin d'agrupar especialitats) i tots els càrrecs, directius i de coordinació seran designats per la direcció segons el seu projecte:

(Correspon a la direcció del centre) *"Designar, d'acord amb el marc reglamentari i les normes d'organització i funcionament del centre, els altres òrgans unipersonals de direcció i els òrgans unipersonals de coordinació, assignar-los responsabilitats específiques i proposar l'assignació dels complements retributius corresponents, tenint en compte els recursos assignats al centre i els criteris establerts pel Govern."* (art. 10.1a)

És segur que en molts centres s'imposarà el sentit comú i l'organització interna respondrà a les necessitats del centre, però la total desregulació que aquest decret comporta obre les portes a tota mena d'arbitrarietats i favoritismes. Dit altrament: el director/a podrà, si vol, repartir prebendes als seus fidels sense que cap normativa de rang superior controli els possibles abusos.

6. Assignació de tasques sense cap respecte per l'especialitat docent.

La direcció podrà *"Assignar al professorat del centre altres responsabilitats de gestió i de coordinació docent i les funcions de tutoria i de docència que siguin requerides per a l'aplicació del projecte educatiu i resultin adequades a la seva preparació i experiència."*(Art.9e)

Recordem que, segons el Decret d'autonomia de centres, aquestes tasques seran d'obligat compliment. ASPEPC-SPS ha exigit repetidament el respecte a l'especialitat en tota assignació de

tasques docents. El text del Decret ni tan sols esmenta les especialitats docents. Un pas més cap al professorat generalista, cap a la conversió de la secundària en primària fins als divuit anys.

7. Selecció del personal.

Les direccions tindran poder de decisió sobre la composició de les plantilles, mitjançant uns mecanismes que no s'adiuen amb una funció pública regulada pels principis de publicitat, igualtat, mèrit i capacitat i més propis d'altres èpoques. Són els "llocs docents específics", els sistemes de provisió "especial", "l'ajustament" de la plantilla al projecte docent i la designació directa de professorat interí.

Així, serà potestat de les direccions:

"Proposar, en els termes establerts reglamentàriament i d'acord amb el projecte educatiu i les assignacions pressupostàries, la plantilla de llocs de treball docents del centre i les seves modificacions, així com la proposta de llocs docents que s'han de **proveir per concursos específics o pel sistema de provisió especial.**" (art.8c)

"b) Formular la proposta de les plantilles de llocs de treball docent de manera concordant amb el projecte educatiu del centre"

h) Seleccionar el personal interí docent per cobrir substitucions temporals en el centre, entre candidats que hagin accedit a la borsa de treball de personal interí docent, i nomenar-lo d'acord amb el procediment establert pel Departament.

i) Intervenir, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, en els procediments de provisió per concurs específic i de provisió especial, i formular les propostes de nomenament dels aspirants seleccionats en aquest darrer cas. (art.10)

Es pretén generalitzar i fer ordinaris els procediments "excepcionals" d'assignació de places amb els quals el departament ha estat cobrint moltes vacants. En absència d'una reglamentació, hi ha moltes preguntes que els responsables del Departament haurien de respondre:

Quantes places ja s'han dotat a través dels "plans estratègics" i de "millora" i altres invents, i han estat furtades del concurs de trasllats?

Quin límit orgànic hi haurà a l'adaptació de la plantilla al "projecte"?

Com es un "concurs específic"?

Quin és el "sistema de provisió especial"?

Quin "procediment regularà la selecció de personal interí?"

És obvi que moltes direccions faran un ús responsable d'aquests mecanismes. Però el fet que un senyor feudal no abusés dels seus privilegis no en feia més acceptable la seva existència.

ASPEPC·SPS espera que la majoria de directors faran un ús responsable i mesurat d'aquesta eina feudal que els atorga el Departament i confia en el sentit comú de tots plegats. Ara bé, no es pot permetre la indefensió en la qual resta el professorat i anuncia que no es quedarà impassible davant d'eventuals conductes dictatorials o satràpiques d'aquells directors que considerin els centres com el seu "coto de caza privado". A aquests els anunciem que arribarem fins on faci falta per tal de garantir que el professorat no quedi en situació d'indefensió.